یاد

څه ووایم څه سره تشبېه دې کړمه
ستورى دې وګنم که لمر جانانه!

که دې سپوږمۍ د څورلسم وګنم
یا د سپرلي شینکى سحر جانانه!

زه دې نرګس، که دې ګلاب وګنم
که دې د سپينو واورو غر جانانه!

د تورو برېښ سره تشبېه دې کړمه
که يې ځپه د سمندر جانانه!

ستا له ثنا مې قلم پاتې راغى
ته له دې ټولو يې بهتر جانانه!

Ketabton.com

یاد

ن که مړو که مونږه پایو
ه موږه وایو

خدایه! بله اسره نشته
ه ځارى او په دعا یو

و جوړ کړه جنګ ترې لرې
ره خوا ترې کړه بیایو

وري وچې کړه خاونده!
ه سلګیو په ژړا یو

ه یوه سره ګوابښېږي
و مل شه ستا پیدا یو.

۱۳/۷/۱۳۸۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مینه کړې ده ما زړه بایللی
په تا مې ګرانه! اشنا ! زړه بایللی

یوازې زه پر تا مین خو نه یم
تا باندې ټولې دنیا زړه بایللی

زړه به خبر وي زه خبر ترې نه یم
ملګرو! ما دی په چا زړه بایللی

یقین پرې وکړه یاره! دروغ نه وایم
رښتیا ، رښتیا مې په تا زړه بایللی

لکه د دوو ورځو ګلاب دی مړاوی
ښایي سردار دی په چا زړه بایللی.

۱۳/ ۹/ ۱۳۸۲

له تا قربان شمه ځار، ځار جانانه!
سترګې راواړوه یو وار جانانه!

شي چې ما وته موسکۍ شې کله
سپرلی، سپرلی بهار، بهار جانانه!
نور دې هرڅه په دواړو سترګو منم
خو پام چې ونه کړې انکار جانانه!
خیر دی په خوله به دې نوم نه اخلمه
خو زړګی څنګه کړم قرار جانانه!
ژوند مې کړ تېر ستا د راتلو په تمه
لکه سوالګر ماشوم په لاړ جانانه!
فقیر ملنګ شومه د تا مینه کې
ګڼې اول ومه سردار جانانه!.

۳/۲/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه رنځور په زړه بیمار یمه زه
لمبه، لمبه لکه چینار یمه زه

هر مازیګر دې لار څارم جانانه!
هر مازیګر سترګې په لار یمه زه

بېلتون دې خوب په ما حرام کړ اشنا!
ځکه خو ټوله شپه بیدار یمه زه

د ښار واټو کې ربه! څو به اورو؟
ماما کومک وکړه نهار یمه زه

دا څنګه برند، برند راله ګورې اشنا!
لکه چې هېر دې شوم سردار یمه زه.

۱۳۸۲لړم۲۹

ژوند کې ایله مې یو ښه کار وکړلو
یار ته د مینې مې اظهار وکړلو

بلا بلا مازیګري جانانه
ستا د راتلو مې انتظار وکړلو

خدایږو که روغ شمه ملګرو بېرته
جانان په ما د زلفو وار وکړلو

هېڅ ارام پرې اېښي نه یو مورږه
هر چاپه مور له شا ګوځار وکړلو

هغوی اوس ژاړي سر تندي ټکوي
په ښکلو هر چا چې اتبار وکړلو.

۲۴/۹/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کې مې سندره وه ټپه راغله
هسې مې بس خولې ته ستا نامه راغله

بیا به ګودر وسوځي لمبه به شي
بیا مازیګری شو بیا لمبه راغله

ستا د شوخ نظر د تابه نه یمه
ځکه مې پر مخ باندې خوله راغله

هېڅ اثر یې ستا په زړګي ونه کړ
اوښکه مې هر څو که په لېمه راغله

ما ویل ګنې ګرانې پسرلی شولو
ستا له لونګینه چې وږمه راغله

مړ به شمه، مړ به شمه مړ سردار
چرته که په خولې دې ګرانې نه راغله.
۱۲/۸/۱۳۸۲

صبر مې نه شي نور اقرار کومه
یار ته د مینې مې اظهار کومه

که پرې په دار شمه پروا نه کوي
ذکر د نوم به دې په جار کومه

خوله درنه اخلمه که څو ګناه وي
دغه ګناه زه ګناهګار کومه

ته ترېنه څو واړې یې ښکلی یاره!
څله صفت به د بهار کومه

وایمه لېپه کې اوبه که راکړې
هر مازیګر دې انتظار کومه

بیا که مې وژني که پرېږدي مې خلک
د مینې غږ مې په دلدار کومه.
۵/۷/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړه مې نه کړه ماهمه زندګي
ستا په نامه مې یاره کړه زندګي

انګار انګار ، لمبه لمبه سکروټې
له تا بغیر مې یاره ده زندګي

لکه سوالګر ماشوم په لاره زما
ستا انتظار کې یاره شوه زندګي

ما ته له تا بغیر ممکنه نه ده
ګرانه اشنا یوه شېبه زندګي

موږ پښتنو تېره جنګونو کې کړه
خپله یوه، یوه لحظه زندګي.

۱۳۸۲ لوی اخترشپه

زما د زړه خبر ایله دې وکړه
چې یې قربان سره تېپه دې وکړه

زه دې په برندو کتو پوه نه شومه
انکار دې وکړلو، که ښه دې وکړه

زما زړګی دې له ګوګله یوړو
چې ړنګه بنګه شوې نخره دې وکړه

خلک دې واړه کړل خبر جانانه!
د خلکو مخکې اشاره دې وکړه

زړه به مې وچوي یاره مړ به شمه
بلا دې واخلمه که نه دې وکړه

د اننګو سرخي دې لا زیاته شوه
یاره چې ما باندې غوسه دې وکړه.

۲/۲/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهایۍ مې زړګی وخوړ صنم راشه
کله کله خو زموږه په چم راشه

چې زموږه سوې ساندې در په زړه شي
بوشه! تا باندې هم داسې ماتم راشه

زه به سل قدمه ستاپه لورې درشم
خو ته ګرانې زما لور ته قدم راشه

چې مینو لره غم پیدا کوي څوک
د هغو په کور خاونده لوی غم راشه

زه سردار خو دې همېش در کې ولاړ یم
یو ورځ خیر دی کنه یاره ته هم راشه.

دلته کې مه ودرېږه، شو به مختوري یاره
د کلي لاړ ده کنه، خلک راګوري یاره

موږ مېنان غریبان ، خود به ځارۍ کړو ورته
دا ښکلي ، ښکلي خو تل، ښکلاوې پلوري یاره

ذکر پرې کومه مدام، راځنې څنګ به شي هېر
ووایه ستا د نامه، دغه څو توري یاره

پرې چې خبر شي خلک، د چا پروا مه کوه
مینه په غټ زړه کېږي، نه په کمزوري یاره

خلک خوبونه کوي، دي ناخبر له غمه
زه شپه رڼه تېروم، شمارمه ستوري یاره

دا ښکلي، ښکلي څرکه! در ځنې مړ مې نه کړي
موږ یو کمزوري خلک، دوی دي سرزوري یاره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخاطر په ليکه

چې نه زړګی یاره نه خوله راکوې
وایه ظالمه راله څه راکوې

څنګه یې ومنمه ته ووایه
له ما زړه وړې ماله یې نه راکوې

زه خو له تا ځنې شراب غواړمه
ولې اشنا! راله اوبه راکوې؟

څه د میاعلي صیب لېونی خو نه یم
چې د خوږو پرځای ترخه راکوې

نوري باني دې ګراني نه منمه
داځل به خامخا ته خوله راکوې

۱۲/۴/۱۳۸۰

له یو شعر نه په الهام

له نعمتونو نه د خدای دی کنه
دا پسرلی خو پسرلی دی کنه

له ښایستونو دنیا ډکه ډکه
خوشحال ، خوشحال هر یو سړی دی کنه
ماته ګران دي ماته یو دي واړه
دا پېښوری که کابلی دی کنه
ماوې که وربځو کې سپوږمۍ پټه ده
دا خو دې خور په مخ پېکی دی کنه
د تا د مړو سترګو کاته جانانه!
ماته هم ژوند دی هم مرګی دی کنه
له ده نه پام چرته خفه چې نه شې
سردار خو یاره لېونی دی کنه

۱۳۸۱ غویی ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې ګیر د یار په سترګو کې دی
زما تقدیر د یار په سترګو کې دی

خوله مې شي ګونګه سترګې رډې پاتې
بلا تاثیر د یار په سترګو کې دی

زه یې چې بند په بند ترلی یم پرې
هغه ځنځیر د یار په سترګو کې دی

زه یې خبر له خپل انجامه کړمه
د ژوند تفسیر د یار په سترګو کې دی

اوس یې خلاصون ترېنه سرداره نشته
زړه مې اسیر د یار په سترګو کې دی

۱۳۸۲ وری ۱۲

ته چې بنګړو ته ورکړې شرنګ دلبره
قسم دی ما به کړې ملنګ دلبره

دا خو اثر ستا د کتو دی ګڼې
ما نه شراب څښلي، نه بنګ دلبره

د ښار د ښکلو خوی دې واخستلو
لکه موسم بدلوې رنګ دلبره

د دې دنیا دا واړه ښکلي، ښکلي
چرته کېدی شي ستا په رنګ دلبره

ستا له ښایست ستا له ښکلا عاجز دي
دا واړه ښکلي غنم رنګ دلبره

فقیر ملنګ دې لېوني سردار ته
ورکړه د سرو شونډو قلنګ دلبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲/۲/۱۳۸۳

لکه توتي مینا خبرې کوي
داسې زما اشنا خبرې کوي

دا یو عادت زموږ ملګرو کې دی
چې ترې جدا شې بیا خبرې کوي

ښه پرې پوهېږو چې هیڅ هم نه کوي
تش په نامه پاچا خبرې کوي

عمل یې ګوره دې ته مه ورګوره
چې په ممبر ملا خبرې کوي

څرک ته به څنګ خلک یاغي نه وایي
چې د ښایست ښکلا خبرې کوي

۵/۲/ ۱۳۸۲

سرې سکروټې شي لمبې شي اشنا سترګې
چې د تا په لور کږې شي زما سترګې

مېنتوب کې دا عجیب غریب عادت دی
هېڅوک نه ګوري ړندې شي بینا سترګې

د هغه هېرول ګران دي په ژوندون کې
چرته یو ځل چې خوږې شي په چا سترګې

په زړګي دې هیڅ اثر نه کا دلبره
که هرڅو له ژړا سرې شي زما سترګې

داسې زر، زر آینې ته مه ودرېږه
هسې نه چې در پسې شي د چا سترګې

۲۲/۴/۱۳۸۲ – کابل خیرخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساعت ، ساعت شېبه شېبه پښتانه
کوي يو بل سره جګړه پښتانه

د خير ته نه دي خو د شرکارو ته
تيار له ځېر مې دي همه پښتانه

دنيا يې سيل کوي له ورايه ګوري
په اور کې وسول ، شول لمبه پښتانه

دې جنګ جګړو دې پرد پسې خاونده
بدرنګ ، بدرنګ کړل ښايسته پښتانه

بس د يو ځو روپو لپاره مدام
سره يو بل وژني ساده پښتانه

۳۰/۲/۱۳۸۲

له ما دې ژوند ، له ما دې شور وړی دی
تا چې زموږ له کلي کور وړی دی

شي به لمبې له شنه ګودره پورته
جنې له ځانه سره اور وړی دی
تا دې د مړو سترګو په مړاوي نظر
ياره زما د زړګي زور وړی دی
تا پسې ډېرو ژړا ګانو ياره!
زما د دواړو سترګو تور وړی دی
له ما ارام، له ما نه خوب جانانه
د تا د شنو بنګړيو شور وړی دی
لکه چې وژني يې په دار يې ځړئ
سردار يې ستا د عشق په تور وړی دی

* ځړی: ځړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروا مې نشته د انجام جانانه
مینه کې چا کړی دی پام جانانه

ستا په لیدلو نه لیدلو څه شي
په مادې پورې دی الزام جانانه

ته مې هم نه شولې شریک د ژوندون
هم دې له مایوړو ارام جانانه

په مخ دې تورې زلفې مه خوروه
خورې مې سکنی، سکنی مابنام جانانه

بغیر له تانه یې که زه لرمه
شیبه ارام دې شي حرام جانانه

د تا د مینې په تور پرېږده چې شم
زه لېوني سردار اعدام جانانه

خوشحالي واړه دې پرتا راشي
برخه د تا غم دې په ما راشي

کله چې سترګې یاره پټې کړمه
تصویر دې سترګو ته زما راشي

ته چې د بل شولې زما نه شولې
وایه نو څنګه به خندا راشي

څومره خندا لره چې خوله جوړوم
هومره مې سترګو ته ژړا راشي

لکه بې روحه تن ته ساه سرداره
کله چې خواله مې اشنا راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

هم دې سپوږمۍ نه هم له لمر جانانه!
ښایست کې وړی دی لمبر جانانه!

پرېږده ښه ډېر چې درته وګورمه
مه بندوه دکاله ور جانانه!

څه درنه کم شول چې غوسه شوې دومره
وایه زما په تش نظر جانانه!

په ځان دې ډېرې ګوتې څله وهې
هسې نه چرته شي نظر جانانه!

یاد

ترڅو زړګی دې چې بې لار نه شي
زما زړګی به هم په لار نه شي

تانه بغیر یوه شېبه جانانه
د لېوني زړه مې قرار نه شي

پټه ترڅو به مینه زړه کې ساتم
مانه خو نور جانانه وار نه شي

ورشه د زړه حال ورله خپله وایه
په خطو نه شي په ریبار نه شي

همېش دې خوله باندې انکار وي یاره
هېڅ دې په خوله باندې اقرار نه شي

پرې دنیا وال مو شي خبر له مینې
په یره نه کېږي، په ډار نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا نازونه او ادا وينمه
خپل ورکېده له دې دنيا وينمه

چې ستر ګې پرانيزمه هيڅ نه وينم
چې ستر ګې پټې کړمه تا وينمه

په محبت باندې مې لا يقين شي
چې د رقيب دا نا روا وينمه

زړه به مې ښنګه ياراني ته وشي
ياره چې ستا جفا ، جفا وينمه

که اتفاق په اتفاق ونه کړي
د پښتنو په کې فنا وينمه

ياد

د چا په نام ساقي
راکړه يو جام ساقي

نشه ، نشه مې کړه
يمه نا ارام ساقي

چې شي غمونه مې
لږ څه ارام ساقي

واړه خمونه کړه
تمام ، تمام ساقي

په ليوني سردار
کوه لږ پام ساقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورته وګورم کچه غونډې شي
چې ورته نه ګورم خفه غونډې شي

زما او ستا دغه خوږه یارانه
خدای خو دې نه کړي چې پیکه غونډې شي

چې سترګو، سترګو کې یو بل ووینو
زه خو لا ښه یم دا خوله غونډې شي

رښا یې هرخوا ته د مخ خوره شي
چې زلفې لرې کړي ډیوه غونډې شي

چې پابندي پر دیدن ولګېږي
مینه نو هغه وخت خوږه غونډې شي

چې دې شېبه سرداره! ونه وینم
هغه شېبه په ما لمبه غونډې شي

که هرڅو دې لکه غشي برند کاته دي
خو بیا هم لکه نبات شکر خواږه دي

چې خفه نه شي ښه ډېر قدر یې وکړه
نن مې زړه! دیار غمونه مېلمانه دي

دا سپوږمۍ ده تورو لړو کې ایساره
که پرمخ دې یاره تور زلفان خواره دي

نورکړي مینه، محبت کړي یو تربله
دا چې یو بل سره وژني پښتانه دي

د حمزه په پل مې پل ایښی روان یم
که هرڅو مې قدمونه لاواړه دي

۳۰/۱۲/۱۳۸۳

زلفې خورې مه پرېږده
تورې تیارې مه پرېږده

راله یې وایه اشنا
زړه کې ګیلې مه پرېږده

نن یې ښې ډېرې وکړه
بیا له بانې مه پرېږده

ترپا یه راوړه ساقي
ډکې پیالې مه پرېږده

د یارغمونه مې خوري
ما بې نشې مه پرېږده

۲۲/۸/۱۳۸۳

ماته چې خواږه ګورې
کار به راله وګورې

ولې مې خون اخلې ته
ولې راته مړه ګورې

یوځای یې روغ نشته دی
کوم ځای مې د زړه ګورې

لږ خو سر را وباسه
خو به ته له وره ګورې

سترګې خو دې شته کنه
حال د سردار نه ګورې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مې يار شه ما دې يار کړه
ليونو کې مې دې شمار کړه

ته مې نه شوې خو ما هسې
زندګي له تانه ځار کړه

همېشه دې په خوله دا وي
همېشه وايې چې وار کړه

ته را نغلې خو ما سترې
ستا د کلي کوڅې لار کړه

چې له حاله مې خبر شې
خدای دې ماغوندې بيمار کړه

خوښه د زړه وه اشنا ، پته نه وه
چا له مې ورکړلو دا پته نه وه

قسم دی سم لکه د اور سېزل کړي
ما له خو ستا د ادا پته نه وه

قاصده! دروغ دې وې ګودر کې به وي
هلته خو هېڅ د ليلا پته نه وه

له محبت نه وړاندې روغ ومه زه
د لېوتوب د بلا پته نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

کاشکې ډولۍ نه دې ږومبی مې جنازه پورته شي
خیر که په کلي کې بیا دغه اوازه پورته شي

د بېلتانه له ډېره درده، ډېره سوخته یاره!
لکه تنور له سوي زړه نه مې لمبه پورته شي

دا خوشحالي مه بوله، اوج مې د غمونو بوله
چې کله، کله مې له خولې ځنې ټپه پورته شي

دا جدايي به مې اخر درځنې مړ کړي یاره
خولې نه یو ورځ به مې د وینو فواره پورته شي

۱۳۸۴ دلوی اختر دریمه شپه

یاد

ما باندې څه داسې اثر شوی دی
سترګو نه مې خوب مرور شوی دی

بیا یې څه اورېدي چې مخ اړوي
بیا خدایږو د چا په خبر شوی دی

دا خو د جانان له مخ رڼا خېژي
ما ویل ګنې لمر دی سحر شوی دی

نن به درنه خوله اخلم یوازې یې
نن راته دا وخت میسر شوی دی

ستا دغم له لاسه ګرانه یاره څرك
دښتو او رغو باندې سر شوی دی

۱۳۸۴ کب ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څــه د حمــزه څــه د خــاطر خــوارېږه دي
زمــا غــزل كــې د خيبــر خــوارېږه دي

زه خــو يــې فــرق هــډو كــولى نــه شــم
خلــک د لــر او هــم د بــر خــوارېږه دي

هســې پــرې ځــان خــو خلــک نــه وژنــي څــه
دا ښــكلي، ښــكلي خــو كــاپر خــوارېږه دي

زمــا پــه خولــه كــې لاتــر اوســه پــورې
د تــا د ســرو شــونډو د ســر خــوارېږه دي

۱۳۸۳/كب/۱۹

خلــك بــه كــړي مــړه ګــوره
ســتا مــړاوي كاتــه ګــوره

زړه زمــا بــې واره شــو
ســترګو لاتــدې مــه ګــوره

مــړه كاتــه مــې نــه دي خــوښ
نيــغ رالـــــه راوګــوره

ظلــم كــوه خيــر دی خــو
حــال تــه مــې هــم تــه ګــوره

حــال مــې د زړه څــه پوښــتې
خپــل زړه تــه دې وګــوره

۱۳۸۴ غوی ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یو شعر نه په الهام

کاشکې مې زړه پر چا بایللی نه وی
اوس به زه داسې کړېدلی نه وی

د محبت د مینې زور و که نه
فرهاد به غر چرې کیندلی نه وی

یا چې دا ناز، نخرې یې نه کولی
یا ښکلی یار مې دومره ښکلی نه وی

که یې له پایلې نه خبر وی نو ما
ما به د زړه چرې منلی نه وی

زه لېونی سردار به روغ ګرځېدی
که مې زړګی په تا درغلی نه وی

۱۳۸۵ وری ۱۴

د اباسین یوسفزي په لیکه

په ما څه داسې لېونتوب راشي
چې غېږ دې وګورمه خوب راشي

در پسې ډېرو شوګېرو نه زما
یاره! په سترګو کې پړسوب راشي

لکه هوسۍ په لار ټوپونه وهي
چې جنکۍ په پېغلتوب راشي

چې روایات د وصال خنده نشي
کاشکې دوران د ماشومتوب راشي

دی د مودو شوګیر وهلی سردار
ستا په زنګون که ورله خوب راشي
۱۳۸۴ مرغومی ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه له نازو ادا جوړه جنۍ
مه کړه خاوند چې شي ناجوړه جنۍ

ښه درته وې مې مازیګر دی کنه
اوس دې دا سره لاسونه مروړه جنۍ

زما د زړه برج یې را ونړاوه
ده د مندېش امیر کروړه جنۍ

چې لږ زما په حال دې رحم راشي
خدای خو دې تا هم کړي ناجوړه جنۍ

خپله هم سپینه، زړه یې هم در واخله
سمه له واورې نه ده جوړه جنۍ

۱۳۸۵ زمری ۳۱

د یو شعر په تضمین

نه مې کړې ښکل نه مې کړې خپل ښکلیه
لاړې د بل شولې د بل ښکلیه

ته زندګي، ته زندګي یې زما
ته مې اجل ته مې اجل ښکلیه

په کې به ځان ته خامخا ووینې
که واورې ته زما غزل ښکلیه

پرې چې په جام د شونډو خوله دې کېږدم
تندې اخیستی یمه جل ښکلیه

له پښتني حسن دې ځار شه سردار
پښتون پښتون، شډل شډل ښکلیه

۱۳۸۵ چنګاښ ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ورځ ضرور به مې په شر اړوي
زلفې په منځ کې چې دلبر اړوي

ماځوروي، ما کړوي ور باندې
رانه اشنا، اشنا نظر اړوي

په یوه هم جنۍ ونه دربدله
شببه، شببه خپله خبر اړوي

خود به مې زړه نه وینې څاځي اشنا
چې سره ډولۍ دې په خیبر اړوي

لکه د عمر جل وهلی چې وي
سردار جامونه سر په سر اړوي

۱۳۸۵ غبرګولی ۲

بیا خو دا زړه هډو زړګی نه شولو
چې بې له تانه لېونی نه شولو

په څو، څو وارې جانان ورتلو
خو زما زړه هډو سړی نه شولو

بلا، بلا خواري مې وکړله خو
ورځنې صبر مې زړګی نه شولو

زما د زړه په جل وهلې دښته
باران ونه شولو سپرلی نه شولو

ورك شه د خاورې په خدمت کې چې څوك
د سپېلنو غوندې لوګې نه شولو

۱۳۸۵ تله ۳۰ مه- جلال اباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت دې رالـه دغه مقام راکړ
چې ساقي ړومبی لـه ټولو نـه جام راکړ

د مجنون غوندې پـه کـاڼو بدرګـه شوم
ستا د چم وګړو دغه انعام راکړ

شي حرام دې پـه دې ټولـه زندګۍ کې
کـه بـه مالـه ستا غمونو ارام راکړ

بیا تر مرګـه بـه دې یاره احسان مند یم
کـه محفل کې دې نن چرتـه سلام راکړ

ځان لـه غم د ګور کفن کوه سرداره!
د ربیار پـه خولـه یې دغه پیغام راکړ

۱۳۸۵ تله ۲۳

طاقت مې نشي مانه زر* واړوه
مانه دې مړې سترګې نظر واړوه

تـه ځـه بیا خیردی کـه ځې ځـه جانانـه!
خو ما د شونډو پـه کوثر واړوه

زما د یار شونډو تـه هیڅ دې ساقي
خمونه واړوه ساغر واړوه

چرتـه چې هم ځمه رقیب وینمه
داخل مې خدایـه! پـه دلبر واړوه

۱۳۸۵ غبرګولی ۱۵

*زر: ژر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لکه تنکۍ غوټۍ تازه اوسه
تا نه خزان لرې همېشه اوسه

زه په ژړاګانو باندې مړ ښه یم
ته له خنداګانو ځنې شنه اوسه

ډکه له خوښیو نه، خوندونو نه
ستا د زندګۍ هره شېبه اوسه

زه به درته دا دعا کومه چې:
ژوند دې د ګل نه خو ته غونچه اوسه

یه د لېوني سردار جانانه ته!
لږه خو ولاړه په وعده اوسه

۱۳۸۵ تله ۵

یاد

د اباسین یوسفزي پر لیکه

نه دې څه خط نه دې سلام راځي
تشې کوترې ستا له بام راځي

څنګه ته لاړې، څنګ دې فکر وکړ
چې بې له تا ما له ارام راځي

ستا په خاطر په میکده کې راله
ړومبی له ټولو ځنې جام راځي

نن مې را یاد شوې، نن ضرور به ما له
د یوه نوي شعر الهام راځي

د یار له خولې قاصد ویل کلي ته
سردار ته وایه! چې په پام راځي

۱۳۸۵ سلواغه۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له زاهد سره ملتیا ونه کړه
شکر دی ما دغه ګنا ونه کړه

شېخ د خرقې لاندې جامونه وڅښل
خو ما یې شاته اقتدا ونه کړه

اوس هم لاوایي چې ما څه کړي دي؟
کومه نادوده دې اشنا ونه کړه

څنګ دې په نورو زه اتبار وکړمه
تا په یوې باندې وفا ونه کړه

چې مې زما جانان زما شي څرکه!
چا راله هم دغه دعا ونه کړه
د ۱۳۸۵ کب۱۹مه

وکړه دعا سرداره!
چې شې زما سرداره!

ژوند بې له تا سرداره
نشي له ما سرداره!

نن مې په زړه وریږي
بلا، بلا سرداره!

پام، چې اتبار ونه کړې
دلته په چا سرداره!

د دې ماحول ښکلو کې
نشته وفا سرداره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه انکار کړي نه اقرار غلی دی
دا څه خبره ده سرکار غلی دی

په دې مالت خدایږو څه غم تېر شوی
ګودر خاموشه دی چینار غلی دی

ښايي مرګي خلاص کړو د ژوند له شره
ژړا يې نه خېژي بيمار غلی دی

څرکه! ناره د اناالحق پورته کړه
بلا موده وشوه چې دار غلی دی

د ۱۳۸۵المریز د کب لومړۍ

تېره شپه زه په شوګیر باندې کړې کړم
خدای اخته زه په دې څه ډول خوارۍ کړم

بیا زه خیر که عمر تېر په ملنګۍ کړم
خو چې ښکل دې يو ځل سرې شونډې غوټۍ کړم

هسې نه چې قد قامت زما بدرنګ دی
محبت کې روستو پاتې غریبۍ کړم

دا خو ستا له غمه څیرې ګرېوان ګرځم
هسې نه چې دا کارونه له مستۍ کړم

۱۳۸۲ وري ۱۸ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تېرو شپو مې سحر داسې نه و
پيکه به و خو مګر داسې نه و

دا کوم بدرنګ وربانـدې کوډې کړې
دلبر، خو داسې، دلبر داسې نه و

بلا مستي وه، بلا شور و پکې
غلی خاموش، مازيګر داسې نه و

ښار کې به هم جونې اوبو له راځي
خو دا بمبه ده ګودر داسې نه و

دا خو په موږ باندې ودان شو کنه
ګنې پخوا پېښور داسې نه و

٢/١٢/٢٠٠٧

چې مېن شو لېونی شو
سردار اوس ايله سړی شو

ته يې نه شوې، خو دی خپله
له خپل ځان ځنې پردی شو

اوس له خلکو لرې ګرځي
اوس د غرونو غرځنی شو

ستا غمونو په دې حال کړو
ستا غمو کې لېونی شو

هيڅ په هېڅه په ژړا شي
زړه مې دغومره نری شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

لېوني کېږمه دلداره راشه
مړ شومه مړ له انتظاره راشه

بغير له تا مې پکې سا ډوبېږي
کلي ته يو ځلې خو ياره راشه

درنه به هېره شي ښکلا د کابل
يو ځل خو ته تر ننګرهاره راشه

مونږه دي هم کړی بلا انتظار
دلته خو هم چرې بهاره! راشه

لکه سپوږمۍ له لمر رڼا اخلمه
ستا په ليدلو نوې ساه اخلمه

ستا په خاطر ستا د مالت د ښکلو
جانانه! هر وختې بلا اخلمه

تا پرېښودی نشم، خو ستا لپاره
دنيا پرېدمه ياره! تا اخلمه

کله چې هم وځم له کوره سحر
يو ځل ضرور د مور دعا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو بلا یاره! ستړی شوی یم
زه له انتظاره ستړی شوی یم

پرېږده چې دې غېږه کې دمه شمه
ځی* راکړه نګاره! ستړی شوی یم

زه له دې نه پس کلي ته نه درځم
ډېر پر دغه لاره ستړی شوی یم

ځمه چرته دښتې ته پنا وړمه
نور له دغه ښاره ستړی شوی یم

کله خو هم یاره! ځه اقرار وکړه
ستا له دې انکاره ستړی شوی یم

*ځی: ځای

ثله راګورې ثه کول غواړې
جوړ په نظر مې قتلول غواړې

نور دې هم ظلم ته زور ورکړه اشنا
که مې پاګل، پاګل کول غواړې

دا چې په بله رانه مخ اړوې
دا مې زړګی اځارول غواړې

داسې چې ګورې، جوړې ثرک جانانه!
له کلي کوره ورکول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راله دې زړه، راله زړګی راکړه
که نه وي زړه کې راله ځی راکړه

خوښه دې خپله خو بس ماله یاره
په دغه دواړو کې یو شی راکړه

که لږ نشه شمه او درد مې هېر شي
ساقي پیاله را ، کنډولی راکړه

ربه! جانان که راله نه راکوې
مرګ، خو مې حق دی، نو مرګی راکړه

۱۳۸۲کب۱۱

روغ رمټ وي زړه په چغو په فریاد شي
چې اشنا مې کله هم چرې رایاد شي

ستا له زلفو نه کاروان د وږمو راوړي
ستا له کلي چې راپورته کله باد شي

بېرته کړه ورله غمه د یار راوړه
چې کنډر کنډر زړګی مې پرې اباد شي

صدقه به دې په درکې زندګي کړي
که قبول دلېوني سردار مراد شي

۳/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبېه حيران شوم چې هغه پرته ده
که نه په مخکې مې ډيوه پردته ده

څنګه جرات وکړمه، خواله درشم
ستا خو په رګ رګ کې لمبه پرته ده

درزا دې رو کړه زړه چې وينه نه شي
جنۍ مې غېږه کې ويده پرته ده

د دې محل وګړي ټول ويده شول
خو لا يوه کړکۍ ايله پرته ده

۲/۵/۲۰۰۸

زړه دې پوه کړه چې سړی شي
څرکه! نه چې لېونی شي

ته چې راشې خزان لاړ شي
ته چې راشې نو سپرلی شي

خپل جانان باندې يرېږم
هسې نه رانه پردی شي

ټول غمونه رانه هېر شي
يار چې وخاندي موسکی شي

۱۳۸۷وری۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه شمه چې د اور په تاو اوبه شي
داسې هجر کې دې یاره! زما زړه شي

نه په مال باندې مړېږي څوک دنیا کې
نه به وږي د دیدن چرې ماړه شي

چې له یاره مې لاس وانخلې رقیبه!
ګوره! دا به درته بیا چرې ښه نه شي

ستا له غمه سردار ټوله شپه شوګیر و
لړ یې سر په زنګون پرېږده چې ویده شي

۱۲/۱/۱۳۸۷

ټپې، ټپې دي، سندرې دي نغمې دي
ستا خبرې یاره! ستا په شان خوږې دي

دغه ستا د شرابي سترګو کانې دي
راپسې چې اوس د ټولو خلکو خولې دي

دا چې سوی سوی بوی مې له خولې خېژي
دا مې بلې په زړګي باندې لمبې دي

نور خو خدای شته ښکلي ډېر راباندې ګران دي
خو بد ږي مې په دې چې بې وعدې دي

زه سردار یې په لومړي نظر نشه کړم
سترګې ستا څه د زړو میو پیالې دي
۱۳۸۵لوی اختر لومړۍ ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره سوز دی په دې غږ کې څومره ساز دی
دا د کوم یو لېوني د زړه آواز دی

چې منزل ته رسېده یې هډو نشته
دا مزل د عشق څه دور و دراز دی

دا منم چې ښکلي ډېر دي په دنیا کې
خو جانان مې په دې ټولو کې ممتاز دی

دا چې تل راته نه، نه کوې جانانه!
دا دې قصد دی او که نه دغه دې ناز دی؟

خدای خبر چې دا انجام به یې لا څه وي
لېونتوب د محبت چې بیا اغاز دی
۱۲/۵/۲۰۰۸

یاد

غواړمه چې هېر دې کړم، خو نه کېږي
ګورو به اشنا چې روستو څه کېږي

څه وکړم مجبور یم ګڼې هر وختې
یاره! ستا لیدلو ته مې زړه کېږي

ښه دی چې په کلي کې ګودر لرو
ښه دی چې زموږ پکې کاته کېږي

زه خو دې نور سترې انتظار کړمه
وایه کنه کله دې راتله کېږي

هسې نه چې یخ مې درنه ووهي
پټ مې کړه اشنا زما ساړه کېږي
۱۸/۲/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډې يې غلي دي نظر خاموشه
خدای خبر ولې دی دلبر خاموشه

ته چې له کلي ځينې تللی يې نو
کلی خاموشه دی، ګودر خاموشه

داسې چې ستا ظلم جاري وي اشنا
يو ورځ به شي مې زړه ځيګر خاموشه

خدايږو د چا سترګو سپېړو وواهه
داسې خو نه و مازيګر خاموشه

ستا بېلتانه په دغه رنځ اخته کړ
سردار ګرځېږي اوس اکثر خاموشه

۸/۷/۲۰۰۸

منمه اور به په شپه لګېږي
خو په وږو يې زمانه لګېږي

لکه تيرکش دې باڼه داسې ياره
رسا رسا په نشانه لګېږي

ستا د وړې خولګۍ خبرې اشنا
په ما خوږې لکه ټپه لګېږي

هر وختې شنه جوړه کې ګرځه ګلې
تا سره دغه جوړه ښه لګېږي

۱۳۸۵ لړم ۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاشکې په خوله مې وی زړګی لېونی
اوس به زه نه وی لېونی، لېونی

ستا انتظار کې اشنا ستا نه مخکې
هسې نه را نشي مرګی لېونی

چا سره خپل کوټه نصیب بدل کړم
څه سره ووهم تندی لېونی

دا پېرزوینه هم د تا ده اشنا
چې راته وايي هر سړی لېونی

جانان مې پړه پر غاړه ناخلي وايي
سردار خو و، سردار خو دی لېونی

له یوه شعر نه په الهام

څو که کړم خواري، راله خوب نه راځي
وه سردارولي، راله خوب نه راځي

زه به بوډاتوب کې ربه څه کوم
لاخو ده ځواني، راله خوب نه راځي

ستا د بېلتانه د غم له لاسه زه
ګرځم سودايي، راله خوب نه راځي

ورځ هم زه تمامه وینښه تېره کړم
شپې تر سبايي، راله خوب نه راځي

راشه چې له غم ځنې دې خلاص شمه
وي چې تنهايي، راله خوب نه راځي

25/11/2008

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری یې نشته ناکامېږي سړی
مینه کې هر وخت بدنامېږي سړی

د دغه وخت پر ښکلو، ښکلو باندې
بد به کوي چې مینېږي سړی

زما که اورئ سره ښه مه کوئ
ښه سړیتوب کې خرابېږي سړی

په دغه ورځو کې کابل ته مه ځئ
چا راله وې پکې ورانېږي سړی

وخته لوټ شوی وي په دغه ښار کې
څو چې په ځان باندې پوهېږي سړی

منمه ډېر دي خو توپير يې ګران دی
سړي نه ډېرو کې ورکېږي سړی

26/11/2008

توري پای ته رسي ثنا نه رسي
دې باندې، څو وسه زما نه رسي

څو که دوی ځانونه خدايان ګڼي
وايي دي، څو تا ته الله نه رسي

شپه چې د چا ګور کې مقرره وي
هغه له بېګا تر سبا نه رسي

کوږ بار حقيقت دی بې منزله وي
سرته هيڅ يو کار په خطا نه رسي

9/11/2008

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکل په خدای کړه راشه
بانه یو شی کړه راشه

په ما بهار راوله
په ما سپرلی کړه راشه

یا خو مې روغ او یا مې
سم لېونی کړه راشه

بې تانه مرمه اشنا
تم مې مرګی کړه راشه

خوله مې خوږه کړه راشه
ماته توبه کړه راشه

ژوند کې یوځل خو یاره!
وعده پوره کړه راشه

د رقیبانو خونې
لمبه لمبه کړه راشه

زړه مې ښه کېږي په تا
ځان راښکاره کړه راشه

بې تا نیمګړی سردار
خولې پوره کړه راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړګي مې څه نری شانې درد راشي
چې جانان راځنې کله هم جدا شي

خدای خبر که مې بیا دغه خوب رښتیا شي
لېونی په ژوندانه که بیا زما شي
هره شپه زه په دې هڅه په دې هاند یم
چې مې سترګې سره ورشي خو سبا شي
ماته لاره څوك را وښايئ ملګرو
څنګه وکړمه جانان چې مې پخلا شي
هسې زېب دې په سرکو شونډو موسکا کړې
لکه بوټې کې تازه ګلونه وا شي
ته مې لاس په لاس کې واخله چې جانانه!
رقیبان مو په لیدلو ورخطا شي
بیا به څه کړو بیا به څه کېږي سرداره!
که له مینې مو خبره دا دنیا شي؟

دا دې ماته غوړولی جوړې دام دی؟
چې خور کړی دې په مخ د زلفو لام دی

دا مې ستا د نامه توري پکې نغښتي
ځکه خوږ مې تر شکرو هم کلام دی

هیڅ خلاصی د پښتنو ورځنې نه شي
غوړېدلی ورته هره لار کې دام دی

خود غزل به مې له شر او شوره ډك وي
چې اخیستی مې پایزېبو نه الهام دی

خدای خبر که ترینه روغ شمه سرداره!
نړېدلی مې د زړه د خونې بام دی

۳۱،۱۳،۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه دی چې بیا دې راله نه ونه کړه
ښه دی چې زړه زما لمبه ونه کړه

ته راله تل بلا ګیلې کوې، خو
ما درته ژوند کې هم یوه ونه کړه

ستا په سپېره خولګۍ کې نه ناسته ده
کله دې هم جانانه! ښه ونه کړه

مدام وعده راله د بیا راکوې
چرې دې نغده اراده ونه کړه

دا مې جانان راسره نه و څرکه!
ځکه دې سږ اختر مزه ونه کړه

۲۳/۵/۲۰۰۸

نن مې دې زړه ګنې خطا ونه کړه؟
چې په راتلو یې درزېدا ونه کړه

ښه یې لیدمه چې یې در کې پروت یم
خو یار له کبره څه پروا ونه کړه

د زړه خبره مو په زړه پاتې شوه
یار هم ونه کړله، هم ما ونه کړه

نن په محفل کې سره ویل یارانو
سردار غزل کې څه بلا ونه کړه؟

۲۹،۱۲،۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته قبوله مې دعا کړې
بېرته يار ربه! زما کړې

دا غوټۍ شولې ګلونه
که جانان مې شونډې وا کړې

زه پرې خوښ يم، خوښه ستا چې
اوس دعا او که ښېرا کړې

دا اوبه د ژوندانه وې
که دې شونډې خوله کې را کړې؟

22/12/2008

داسې چې شور دې پايزېبونه کوي
زړګی به خود زما ټوپونه کوي

ما ترېنه ساته چې ما ونه وژني
قاتلې سترګې دې مرګونه کوي

زما وژلو ته يې ايښې جوړې؟
داسې چې دا اشارتونه کوي

زه يې له غمه شپه رڼه تېره کړم
خو يار بې غمه خپل خوبونه کوي

نور سره يو شول، سره غاړې وتل
پښتانه خپلو کې مرګونه کوي

د ۱۳۸۵ کال غبرګولي ۵ مه

خون به مې واخلي خونخورې سترګې
واړوه ما نه دې لمبې سترګې

مه شه بې تانه تر سهاره پورې
یوه شېبه که شي ویدې سترګې

خدای دې زموږ مینې ته خیر راپېښ کړي
د چم مالت شوې راپسې سترګې

خدایږو چې ماله هم ژړا راولي
کله چې هم وینم لمدې سترګې

تا کړو ناوخته ګنې ستا لپاره
څرکه! تر ډېره غړېدې سترګې

۱۳۸۷لیندۍ**۲۴**مه

دا ژوند مې خواله راغی که مرګی راغلی دی
له ډېرې مودې وروسته څوک سړی راغلی دی

ویل دې چې سپرلی شي نو په بېرته به راځې
راځه کنه جانانه پسرلی راغلی دی

لیدو باندې مې کلي کې ورو چغې شروع کړې
هلئ، راشئ، راځئ چې لېونی راغلی دی

نن بیا خدایزده د چا کمبخت کورګی به ورانوي
نن بیا زمونږه کلي ته مرګی راغلی دی

موده وشوه چې هیڅ یې زه له حاله خبر نه یم
نه خط د جانان راغی او نه دی راغلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره چې د ښېرې شات خواږه لګي
دې نه دې هم زيات ياره کاته لګي

زه پرې لکه ګل هسې تازه شمه
بوی یې د راتلو چې پر ما ولګي

نور هم بلا ښکلي شته دی خو
څه وکړمه، تا سره مې زړه لګي

تا چې له رقیبه سره وګورم
سوی مې په دې سوي لړمانه لګي

دغه عادت بس دی یاره! ورک که نور
ستا دې «نه» او «نه» سره مې نه لګي

له یوې هندي سندرې نه په الهام

څومره ښه کار مې وکړ
تاله اظهار مې وکړ

نور مې په وس کې نه دی
ډېر انتظار مې وکړ

سبا راځي به جانان
د ګوتو شمار مې وکړ

ځان له دوکه مې ورکړه
په تا اعتبار مې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې غزلې

د باز محمد عابد په لیکه

د بنګړو شړنګ د رباب ترنګ غواړي
زما زړګی د سترګو جنګ غواړي

دغه ساده دا لېوني زړګی مې
له مانه تل د جانان څنګ غواړي

د تاپه درکې دی ولاړ جانانه!
سردار د سرو شونډو قلنګ غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې مې اشنا شولې جانان شولې
خوږ لکه ایمان ته په ایمان شولې

ناسته دې د ښکلو سره وکړله
یه زړګیه! وه زړګیه! وران شولې

کړه درله غم چې دیار راوړله
ښایي چې زړګیه بیا ودان شولې

۲/۱/۱۳۸۴

یاد

یو ورځ به مې دا زړه راله کار ګوري
ښه پوهېږم ستا کاته راله کار ګوري

ښکته ښې دي سترګې پام چې پورته نه کړې
ګنې یاره! ستا بانه راله کار ګوري

یو ورځ به د منصور غوندې په دار شم
یو ورځ به مې دا خوله راله کار ګوري

۱۳۸۵ تله ۲۰

ساه مې سوره ده زړه مې رپي، شيمه پاتې نه ده
زړه کې مې ستا د غمو زور حوصله پاتې نه ده

دغه چې نه راځي له ماسره زياتی کوي يار
که نه د نه راتلو يې هيڅ بهانه پاتې نه ده

بغير له تا نه مې ژوندون پيکه، پيکه دی اشنا
بغير له تانه مې ژوندون کې مزه پاتې نه ده

۱۳۸۵وری۳

نه غواړمه نور څه ترينه نه غواړم
خدای ځنې يو موټی پښتانه غواړم

دغه مې ارمان دی چې يو ځای شو مونږ
دا د جبر کرښه ورانېده غواړم

جنګ له دغه کلي ورکېده غواړم
سوله امن دلته کې راتله غواړم
۱۳۸۲کب ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنـــه یـــې وکړلـــو منمـــه، خـــو بیـــا هـــم راغـــی
شـــکر، شـــکر چـــې پـــه بېرتـــه مـــې صـــنم راغـــی

جـــوړې مرمـــه چـــې پـــه ســـترګو مـــې لـــه واره
ســـتا لـــه تلـــو ســـره تیـــاره او تـــورتم راغـــی

چرتـــه هســـې یـــې هـــم یـــاد نـــه کـــړې جانانـــه!
تـــګ دې ووې او پـــه ســـترګو کـــې مـــې نـــم راغـــی

پـه ویښـه خـو یـې څـه کـړې چـې خوبـو تـه نـه راځـي
نـو څنکـه بـه مـې اوښـکې سـترغلو تـه نـه راځـي

الله دې ورتـه خیـر کـړي چـې مـې څـه پـه جانـان وشـول
دا ډېـره مـوده کیـږي چـې اوبـو تـه نـه راځـي

ګرېـوان بـه ورلـه څیـرې تـر لمـن کړمـه، خـو دا
افسـوس چـې دا بېلتـون زمـا لاسـو تـه نـه راځـي
۱۳۸۲مرغومی۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا رانه هله اشنا واړولې
چې دې دنیا سترګې را واړولې

سترګو مې ستا د سترګو تاب رانه وړ
ځکه مې ګرانې له تا واړولې

تا چې زلفانو سره لوبې کړلې
ښه شوه چې خدای په بلا واړولې

نه مې څوك خپل دی پکې، نه مې رقیب دی
ښار دی جانانه! بلا، بلا عجیب دی

دلته د چا، چا قواره ولولمه
دلته مې څوك زړګي ته دومره قریب دی

هغه چې مینه وه، هغه جنون و
دغه هجران سرداره! دا مې نصیب دی

۱۵ لړم ۱۳۸۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوندو نه چې څکه د اشنا کوم
شکر مسلمان یم، بسم الله کوم

ته به یې دروغ ګڼې منمه خو
زه در سره مینه په رښتیا کوم

داسې د رقیب مخکې مې مه رټه
دا یوه غوښتنه زه له تا کوم

۱۵غبرګولی۱۳۸۵

یاد

بد به یمه یاره او که ښه به یم
څه به یمه ستا په نظر څه به یم

تل مې په زړګي باندې وربږې ته
خدای خبر که یاره ستاپه زړه به یم

یو ځل خو مې خیردی خواله راشه ته
څو به ستا یادونه وي او زه به یم

۲۹/۱۰/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکني مانښام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه
په ما الزام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه

د پښتنو کلي کې، مینه ممکنه نه ده
مرګ یې انجام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه

په لوڅو پښو باندې مزل دی په ازغنه لاره
عشق نا ارام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه

۲۱/۱۰/۱۳۸۳

بلا دې واخلمه بلا مازیګر
وم دې په تمه تر قضا مازیګر

د کلي لاړ ورله ښارمه څکه
راله نېټه ایښې اشنا مازیګر

ښه راله وګوره دیدن مې وکړه
خدایږو که راشي داسې بیا مازیګر

۲۷/۱۰/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم چې کله خبرې هسې
راځي مې خولې ته سندرې هسې

شولې زلمی، شونډې دې تورې شوې
لکه ګورګورې ، ګورګورې هسې

مشر کورونه ، کورونه جوړ کړل
ګرځي بې وسه ، سوالګرې هسې

۸/۱۱/۱۳۸۳

نو به خود په دوزخي باندې یاد یږي
پښتانه چې په پښتو باندې شرمیږي

پښتانه هم څه عجیبه میړني دي
ورونه وژني خو پردو باندې زوریږي

یو کې بقا یو کې فنا د پښتنو ده
یا یو کیږي به دا قوم یا به ورکیږي

۷/۱۱/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

څــــه درکړمـــــه وايـــــه اشـــنا څـــــه لـــرم
خـــوار غريـــب ســـړی يمـــه هـــېڅ نـــه لـــرم

تـــه يـــې کـــه منـــې نـــو لـــه تـــا ځـــار اشـــنا
ډک لـــه مينـــې ، مينـــې، مينـــې زړه لـــرم

هســـې کـــه بيلېـــږې ګرانـــې خيـــر دی خـــو
تـــوان دې د خپګـــان جانانـــه نـــه لـــرم

ياد

شـــېبه لـــه مانـــه ســـترګې مـــه اړوه
خيـــر دی جانانـــه ســـترګې مـــه اړوه

ژونـــد مـــې د تـــا مـــړاو کتـــو کـــې نغښـــتی
مـــرم بـــې لـــه تـــا نـــه ســـترګې مـــه اړوه

پـــه مـــا شـــېبې د ځنکـــدن دلبـــره
چـــې شـــي اســـانه ســـترګې مـــه اړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یواځې سترګو مې نه زما زړګي ژړلي
در پسې ډېر جانانه ما لېوني ژړلي

دلته په هر مالت کې غم تېر شوی
دلته دي هر یوه سړي ژړلي

ستا بېلتانه کې ما سردار لېوني
بلا، بلا مازیګري ژړلي

خواله مې چې کله هم هغه راځي
ما باندې نازکه شان خوله راځي

غم له دې زه دومره هم خفه نه یم
کور له د پښتون مدام مېلمه راځي

دغومره نو ژر مایوسه کېږه مه
ژوند کې خو اشنا سره توده راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توتي

اوس به نو زه او جانان څه پلمه کړو
چې ګودر نشته دی چینار نشته دی
دلته مودې وشوې خزان د پره دی
دلته مودې وشوې بهار نشته دی
راځه د ښکلو مینه پرېږده اشنا
زړه په دوی باندې اتبار نشته دی
هغوی به څنګ سپرلي ته وخندېږي
د چا چې ورور د چا چې پلار نشته دی
د خدای خاطر وکړه جانانه راشه
ماکې نور وس د انتظار نشته دی
یا خو جانان باندې اثر نه کوي
یا خو زما غریب ازار نشته دی
خلاص به شي یاره ترې سودا مه کوه
یو ورځ به واورې چې سردار نشته دی

۲۰/۴/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یادونه تربې زړکې
زما زړه رنه چینه ده

نیم زړګی مې پسې نشته
لېونی رانه خفه ده

شنه لوګي ترې پورته کېږي
زړه زما کړې لمبه ده

رنه کړې مې ستا یاد کې
یاره ستورو سره شپه ده

دغه څو ټکي چې لولې
دا زما د ژوند کیسه ده

ما سردار ده خپله کړې
لاړ غزل کې د حمزه ده

۲۱/۱۲/ ۱۳۸۳

یاد

خدای ته زما دغه دعا ده یاره!
حسن دې ګل شه خو ته ګل چې نه شې

د چا د غیرو خبرو نه منې
دومره ساده دومره پاګل چې نه شې

یاره! د ښار د خلکو رنګ وا نخلې
لکه موسم بدل، بدل چې نه شې

په ما کې تاب هسې هم پاتې نه دی
سترګې دې واړوه قاتل چې نه شې

دغه ښېرا به درته کوم سرداره!
چې زما نه شولې د بل چې نه شې

۱۳۸۴ کب ۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايږو که څوك راباندې اوښکې توی کړي
زه د بې کسه سړي مړی يمه

رانه جلال او جمال دواړه لاړل
زه د افغان د کاله غړی يمه
ته مې تکميل يې خواله راشه زما
بغير له تا ياره نيمګړی يمه
چې دې نړۍ کې دې تر ټولو روستو
زه د يو داسې قام وګړی يمه
د وخت حالات که مې لړ پرېږدي ارام
زه راشين کېږمه ، زه زړی يمه
زه مخکې ښکلی وم، بدرنګ خو نه وم
زه په دې رنګ حالاتو کړی يمه
خاونده! ته مې مدد ګار شې ګنې
لکه خسړی اوبو وړی يمه

۱۳۸۵ غويي ۲۰مه

کله که هم زه څه خبره کوم
نامه مې ستا د ژبې سر ته راځي

صبر مې خلاص شو ګلې راشه کنه
اوښکې ترڅو به مې ټټر ته راځي

څو انتظار به کوم څو پورې زه
څه وخت به دا لېونۍ ور ته راځي

تا نه غمونه دې هم ښه دي اشنا
کله نا کله، خو چکر ته راځي

هرڅه کې وينمه سردار لېونی
هرڅه کې دی زما نظر ته راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په محبت کې مې
هسې نوم بد نام شولو

ته مې په لاس رانغلې
عمر مې تمام شولو

څیرې ګرېوان ګرځمه
دغه مې انجام شولو

پورې په ما ستا د عشق
تور شولو الزام شولو

عشق کې دې سردار اشنا
لاړلو ناکام شولو

۱۳۸۴ زمری ۲۶

ستا کتو په زړه سوری کړم
ستا کاته راته ښه نه شول

تېرو بېر مې له زړګي نه
یاره ستا غنې بانه شول

ستا غمونو کې جانانه!
ټول هډونه مې وراسته شول

جوړې مرمه چې یاران مې
داسې یو، یو را په زړه شول

تا به ما ته جوړ کاته چې
خلك تا ته په کاته شول

یو دې زه له غمه ویښ یم
نور تمام خلك ویده شول
۱۳۸۵ تله ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځل مې زړه دی چې د یار پشانې وژاړمه
ګوندې که دی لکه زما پخلا کوو ته راشي

ښه دی چې څوك خو یې زموږ کوڅه کې اوسي چې دا
د هغو خلکو په پلمه زما لیدو ته راشي

زه یې د یوې شېبې وس نه لرم، خو غم د جانان
راشي زما په زړه کې واړوي مودو ته راشي

ورله ګرېوان به تر لمنې څیرې، څیرې کړمه
دغه رقیب او دا بېلتون که مې پنجو ته راشي

د ۱۳۸۵ کب ۹مه

بیا زندګي خدایه! زه نه غواړمه
بس دی یو ځل مې دا ګناه کړې ده

ورځم د یار کوڅه کې ساه ورکوم
نن مې د زړه سره سلا کړې ده
چې مې زما جانان زما نه شولو
ښایي چې چا راته ښېرا کړې ده
هسې زاهد به مې کافر بولي خو
ما په هر ګوټ کې بسم الله کړې ده
د مینې جنګ کې بری وړم به ضرور
دا ځل مې مور راته دعا کړې ده
ما د حمزه په پلونو پل ایښی دی
ما پیروي د خپل بابا کړې ده
ګوته په خوله به دې یاران شي درته
څرکه! غزل کې دې بلا کړې ده

د ۱۳۸۵ لمریز کال آخره شپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد

زه دې په زړه کې څومره ځی لرمه
دغه سودا زه لېوني لرمه ؟

ستا مينتوب له ټولو لرې کړمه
ګنې زه خپل لرم، پردی لرمه

ښه دی ديدن ته مې د ښکلي جانان
ګودر لرم، مازيګری لرمه

خير دی که تا يوازې پرېښودمه
زما هم خدای شته، زه هم خدای لرمه

۱۳۸۲/مرغومی۶مه

ياد

ستا ليدو باندې مې خولې نه توري تښتي
لکه وورۍ ماشوم خبرو کې بندېږم

لکه واوره چې د لمر په تاو ويلېږي
داسې زه دې بېلتانه کې ويلې کېږم

دامنمه چې مې نه شوې، خو جانانه!
دا منې به چې په نوم دې زه يادېږم

لکه خوار مزدور د اوړي په ګرمۍ کې
داسې زه پخپلو اوښکو کې لمبېږم

دغه هسې تصنع ده اصل نه دی
دا چې ياره! د دنيا مخکې خندېږم
۱۳۸۲کب ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته راله خیر ښېرا کوه، خو یاره!
زه به همېش درله دعا کومه

پام چې خورې زلفې راټولې نه کړې
نن دې همداسې تماشا کومه

ته زه منم چې جفاګانې کوې
خو زه به تا سره وفا کومه

چې مې له غم دنیا خبره نشي
زه په ژړا کې هم خندا کومه

۱/۲/۱۳۸۷

ته چې نه یې، نو زما هم مزه نه وي
ته چې راشې، نو زړګي ته سکون راشي

هغه هم به زما مینې ته حیران شي
که دنیا ته چرې بېرته مجنون راشي

لکه وور ماشوم مې زړه راته ژړېږي
ستا له تلو سره پرې داسې جنون راشي

زړه مې غواړي چې یې زړه ته رانږدې کړم
کله هم چې چرې مخ ته پښتون راشي

۷/۶/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان وهلی یم نیمزالی ګل یم
زه د بهار په تمه شپې تېروم

زه لېونی په خپل ژوندون تنګ شوی
ستا د اقرار په تمه شپې تېروم

چې یې په خیال خاطر کې هم نه راځم
د داسې یار په تمه شپې تېروم

۲۰/۲/۱۳۸۴

د یو چا ژړا په تاثر

ته چې خاندې نو زه هم له خندا شین یم
ته چې وژاړې نو ماله ژړا راشي

که هرڅو یې زه ښېرا ته جوړومه
خو په خوله مې درته یاره! دعا راشي

زه ځه خیر که پرې اخته یمه جانانه!
خو خدای مه کړه چې غمونه په تا راشي
۲۰/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو چا خندا په تاثر

زه ځه خیر دی که له غمه ځنې مرمه
خو ته یاره! خنداګانې خوشحالي کړه

دا د ښکلو وظیفه ده، دا یې کار دی
ته هم ګلې! وفا پرې بې وفایي کړه

اوس کړېږه، اوس ژړېږه لېونیه!
تا ته چا وې چې د ښکلو دلداري کړه
۲۲/۵/۲۰۰۸

زما خو ستا هېرېده وس کې نه دي
کاش کې مې ته له زړه بهر کړې یاره!

لکه چې زما د قتلولو اراده دې کړې
دا چې په مړو سترګو نظر کړې یاره!

اور شي راپورې چې رقیب ته کله
دا سپین مړوند په لاس کې ورکړې یاره!
۲۲/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثله يې کانو باندې ولئ خلکه
درته به وکاندي ازار لېوني

خواله يو ځل پېښه راوکړه ګنې
کړي به مې ياره! انتظار لېوني

لاړو مياعلي صيب کې يې وترلو
مينه کې ستا شولو سردار لېوني
۱۳۸۵غبرګولی۳مه

ياد

چې ستا ځوانۍ ته ګورم
ميو ته زړه مې کېږي

توبه مې کړې منم
خو صبر نه مې کېږي

غېږ کې مې پټ کړه ګلې
ساړه، ساړه مې کېږي
۱۳۸۵غويی۲۸مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــا لېــونی بــه کــړې د خــدای لپــاره
دومــره پــه زیــر لېــونی مــه راګــوره

خلـك شـکي دي هسـې پـوه چې نـه شـي
هــر وختــې تــه لــه بلــی مــه راګــوره

زه لېــونی ســردار یــې تــاب نــه لــرم
داســې پــه برنــدو جنــی مــه راګــوره

۱۳۸۵غويي۲۸مه

ژونــــد کـــې پــــه تـــا جانانـــه
ســـــړه تـــــوده رامـــــه شـــــه

چــــې شـــم جـــــدا لــــه تانــــه
داســـــې شـــــېبه رامـــــه شـــــه

زه خیـــــر دی مـــــړ دې شـــم خـــو
پــــه تـــــا خولـــــه رامـــــه شـــــه

۲۰/۲/۱۳۸۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک به هرڅه هرڅه بولي مینه
خو ما ته اور ماته لمبه ښکاري

راسره نشته دی جانان ملګرو
ځکه دا سږ اختر پیکه ښکاري

لکه شبنم وي یاره ګلو باندې
داسې په مخ دې مړه خوله ښکاري
۱۳۸۳ کوچنی اختر

څه وخت به راځي پته یې نه لګي
خدایږو چې کوم ځای مې دلبر پرېوتو

وخت دانه دانه کړلو پښتون غریب
څه ترینه لر پاتې، څه بر پرېوتو

هسې به ظاهر خلکو ته هېڅ نه وي
اصل کې رشاد* لکه غر پرېوتو

*: موخه ترې ارواښاد علامه رشاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راله مینې نه انکار چې وکړو
زما ویلو ته نو څه پاتې شول

ته یې له ماسره چې ولیدلې
رقیبان ټول ګوته په خوله پاتې شول

ژوند کې مې یو ارمان پوره نه شولو
ټول ارمانونه مې په زړه پاتې شول
۱۳۸۵ لړم ۱۵

اور به دې چم کلي ته پورې کړې ته
نور داسې شوخه داسې شنګه مه ځه

زړه به یې وچوي ګرانې خیردی کنه
د لېوني سردار له څنګه مه ځه

***

ته چې موسکۍ شې او مړه، مړه وګورې
زما ژوندون سپرلی، سپرلی شي یاره

څه شي، که دې زما په شونډو ووایه
چپه د شونډو کنډولی شي یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه يو ورځ خو چرته هو هم وکړه
هر وختې نه هم ګرانې خوند نه کوي

چې يې دې وس د پوره کُولو* نشته
تشه وعده هم ګرانې خوند نه کوي
*پېښورۍ اصطلاح

***

منم پرې کبر کړې غرور کوې خو
مه کړه خاوند چې درته اور شه حسن

که په دعا باندې مې ياره کېږي
لا دې سيوا شه لادې نور شه حسن

شبنم وينځلي ګل نه ګرانه ياره
ښايسته، ښايسته يې، ښکلی يې ته

لږ خو څه وايه زړه مې چوي جانانه
څنګه خاموش يې څنګه غلی يې ته

***

پام پرې کوه خير دی ماشوم دی ياره
له ما بېلېږي زړه له تا سره ځي

ستا د بېلتون له لاسه ګرانه ياره
د زړګي وينې مې ژړا سره ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وس یې په ما کې هېڅ د زغم نشته دی
رډ کاته که مې دیار که د اغیار وي

روغ رمټ شي چې ته ماته په خندا شې
زړه مې څو که د مودو مودو بېمار وي

***

بیا مې نه خوب وي نه ارام او سکون
خوږه یاره د تا یاد چې کله راشي

ستا د زلفو خوشبویي ځان سره راوړي
ستا له لورې ګرانې باد چې کله راشي

ښکارځنې سترګې یې زما په لور کږې کړې
ښایي بیا لکه چې ښکار زما د زړه کړي

مې خواران چې شراب وڅښي نو نشه شي
ما نشه دیار دمړو سترګو کاته کړي

***

د محبت په اور ستي زړه ته مې
شېبه ارام شېبه قرار وبښه

له تا به نه غواړي نور خوله جانانه
خیر دی همدا ځلې سردار وبښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښه دې دن دې وکړم
را له رسا وګوره

په یو ځل څه شي یاره
یو ځلې بیا وګوره

۲۰/۲/۱۳۸۴

***

چې یې نه شې پوره کُولی
نو وعدو ته څه حاجت دی

لېونی مې خلک بولي
دا سوغات د محبت دی

۱۸/۲/۱۳۸۴

له مخ کړه لرې زلفې
زما په زړه تیاره ده

د رڼا څرک نه لګي
ګرانې تیاره، تیاره ده

***

جانان مې غوږ کې راته داسې ووې
ګودر ته مه راځه بدنام نه شې

مین همېش مینه کې سر بایللی
نه چې جانانه ته اعدام نه شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب مې زړګی نه لري
تا ته درکتی نه شم

ډېر ظلم ستم مه کړه
نه چې لېونی نه شم

***

تاله چې وګورمه
شي مې او تر زړګوټی

رانه دې غواړي خولګۍ
غواړي مې شر زړګوټی

تابان دې ښکلې ده دنیا جانانه
بغیر له تا دنیا بدرنګه ښکاري

په خوله ویل خو څه مهمه نه ده
د زړه حالت د مخ له رنګه ښکاري

***

په تا اوړي په ما کېږي
د خولګیو زکاتونه

ستا د سرو شونډو لذت ته
هېڅ دې هېڅ دې شرابونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ته پلو دې ګلې سم ونيسه
دچا بدرنګو سترګو ښکار نه شې

هوا سړه ده سيلۍ لګي ياره
په ځان دې پام کړه چې بيمار نه شې

***

زړه به دې يخ شي او که نه ووايه
چې شي مې پورته جنازه ووايه؟

وربانـدې خوله خو دې څه نه ماتېږي
د ((نه)) پر ځای جانانه! ((ښه)) ووايه

دا چې شپبه روستو هېڅکۍ مې نيسي
دا به په زړه د چا ورېږمه زه

ته که ډيوه يې رڼاګاني کوې
خو د پتنګ هسې سوزېږمه زه

***

زما پخپل نصيب کې خوند نشته دی
ځکه له تا نه څه ګيله نه لرم

د ژوند اميد مې له پخوانه، نه و
خو د مرګي هم حوصله نه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به د چا سترګې که ښېرې به وې؟
زه چې یې له یاره جدا کړی یم

ما دې تل په شونډو موسکا غوښتې خو
تا یاره! همېش په ژړا کړی یم
۳/۵/۲۰۰۸

***

دغه چې اوس لکه پردۍ تېره شوه
یو وخت همدغې به زه زړه ګڼلم

دوست، خو څه خیر ملګرو څوک د چا دی
دې خو دښمن هم زه ونه ګڼلم

لکه د پاڼو منځ کې ګل هسې
زېب کوې ګلې دومره ښه په لوپټه کې

شه د پاریس جونې لوګی ورځنې
څومره ښه ښکارې پښتنه په لوپټه کې

***

ما خو دې مینه کې دنیا پرېښوده
ستا دې په ځان دغه اتبار دی که نه؟

راله دې حال د زړګي ووایه ته
ما غوندې ستا هم بې قرار دی که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي دې مه شرنګوه، مه خوځوه
جوړوي شور، جوړوي شور جانانه!

اوس ګوزاره دلته کې ګرانه شوله
خبر په موږ شو کلی کور جانانه!

***

ځرکه! که غزل دې اشنا واوري، نو
خپله به هم ځانته ښه حیرانه شي

تا خو یې بلا ستاینه کړې ده
مه شه که رقیب دې پښېمانه شي

څلوريزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې څه مې مه لېږه يو څه خو راکړه
که زړګی نه راکوې خوله خو راکړه

شراب د شونډو که دې نه راکوې
خير دی په لپه کې اوبه خو راکړه

***

نه کېږي جانانه هيڅ څه نه کېږي
خوله که راله راکړې وايه څه کېږي

څو که زه د صبر تعويذ وکړمه
هومره مې يې سرو شونډو ته زړه کېږي

۱۷/۱/۱۳۸۴

نوی ژوندون راکوي ساه راکوي
کله چې يار خوله په خندا راکوي

ساقي د تا منت په څه واخلمه
شراب د شونډو چې اشنا راکوي

***

له شوره ډکه له مستۍ ډکه ده
له څومره تاوه لېونۍ ډکه ده

سرور سرور، نشه نشه ده پکې
ګرانې له هر څه دې خولګۍ ډکه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک یې په څه، څوک یې په څه ماتوي
سردار روژه د یار په خوله ماتوي

له ښکلو پام څرکه ګیله ونه کړې
ښکلي خو تل د خلکو زړه ماتوي

***

ګلاب، نرګس، لاله، غاټول ګلونه
هیڅ دې رخسار ته دي دا ټول ګلونه

ته له همه وارو یې ښکلې یاره
څو له دنیا کړمه راټول ګلونه

دا چې ته زلفې په رخسار جوړوې
خدایږو چې ماته ترینه دار جوړوې

ته په نرۍ نرۍ موسکا جانانه
زما په زړه کې نرۍ لار جوړوې

***

ته وا توتي کړې یا مینا خبرې
داسې خوږې دې یاره ستا خبرې

لکه ټپه لکه سندرې یاره
داسې دې ښې لګي په ما خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې درقیب مخکې اشنا دې ووې
دا دې له دروغو که رینبتیا دې ووې

شونډې دې ورپیدې پوه نه شومه
ښیرا دې وکړه که دعا دې ووې

***

یار چې کله، کله راله وګوري
زړه مې ځان له ځای د پټیده ګوري

سترګو ته دې وایه چې ټیټې شي
نه چې راله کار جانانه وګوري

کور مو لرې لار اوږده شوه، دیدن ګران شو
بیل مو کلی هم کوڅه شوه، دیدن ګران شو

مخکې ښه و څوک خبر نه وو جانانه
اوس خبر دنیا همه شوه ، دیدن ګران شو

***

له تاقربان شه له تا ځار زما زړګی
پام کوه پام نه کړې اځار زما زړګی

څنګ چې رنګ کړ بابري جومات هندوانو
همداسې رنګ کړ راله یار زما زړګی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په رنځ به مې اخته کړې، ته به روغه ګرځې
مړه به زما دژوند ډیوه کړې ، ته به روغه ګرځې

په شوخ نظر به مې دشوخو ، شوخو سترګو یاره
ستې ستې، لمبه لمبه کړې، ته به روغه ګرځې

***

چې خزان کې هم په تمه د سپرلي یو
بیا خو زه او زړه مې دواړه لېوني یو

داسې غلی له ما تېر شو ته به وایې
زه او یار مې سره خپل نه یو پردي یو

ته څه پوهېږې بې له تا زندګي
څنګه تېرېږي یار په ما زندګي

خیر دی که زه په تروږمۍ کې اوسم
خو ستا ، خو یاره! شوه رڼا زندګي

***

ته را واچې روې یاره سترګې مړې
کړي لمبه مې سم له واره سترګې مړې

څه الله دې ترېنه وساته که نه نو
قتلول کوي سرداره سترګې مړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان سیلۍ لګېږي له بهاره خولګۍ اخلي
خوب کې ګورمه رقیب چې مې له یاره خولګۍ اخلي

ښایي لیک یې دي پر ډډه د اشنا دنامه توري
ځکه هر وخت لېونۍ له دنګ چیناره خولګۍ اخلي

***

له ماښامه ترسهاره، لپې لپې اوښکې توی کړم
ستا بېلتون له لاسه یاره ، لپې لپې اوښکې توی کړم

ځو که ډاډ زړګي ته ورکړمه، هرځو که یې پخلا کړم
خو بیا هم شي ناقراره، لپې لپې اوښکې توی کړم

دوی زړونه ماتوي د زړونو ښکار ته دي پیدا
دا ښکلي ځورولو ته ازار ته دي پیدا

اقرار ور باندې کله هم ونشولو په ژوند
سرې شونډې دې جانانه جوړ انکار ته دي پیدا

۱۳۸۵/۳/۳

***

یاغي زړګی مې هېڅ له ښکلو نه اوړي
هر وخت ورګوري له کتلو نه اوړي

که دې په میو شي په دار د شونډو
لېونی ځکه یې اوس له څښلو نه اوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مينې زما ځانه ښېرې مه کړه
نه چې ولګي جانانه ښېرې مه کړه

مازيګرى دى پام کوه جانانه
نه چې خونه مې شي ورانه ښېرې مه کړه

***

پام کوه جنۍ په بلۍ مه خېژه
شې به لېونۍ په بلۍ مه خېژه

سترګې د دې خلکو درپسې به شي
هر وختې بلۍ په بلۍ مه خېژه

جوړ به کړې پېغور راله اشنا ګوره
بيا که دې را وکتل په بيا ګوره

يوځلې خو هو کړه ياره وکړه ته
بيا د محبت مې انتها ګوره

***

صبر مې نه کېږي ما زر نشه کړه
ما دې د سترګو په نظر نشه کړه

ته ځه بيا خير دى که ځې ځه جانانه
خو ما د شونډو په کوثر نشه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه دې جانان کړم څنګه وکړمه؟
تا چې زه د ځان کړم څنګه وکړمه؟

زړه خو مې درکړی خو چې ځان اشنا
هم درنه قربان کړم څنګه وکړمه؟

***

ژوند کې نیمګړی نیمه خوا پاتې شوم
پښتون غریب یمه تر شا پاتې شوم

نور په مریخ، ستورو، سپوږمۍ کې اوسي
زه لا تراوسه پر بیدیا پاتې شوم

یاد

نن دې بلا دې پر جانانه! یاد راځي
څه وکړم په شونډو مې فریاد راځي

خدایږو چې د زړه غوټۍ مې وسپړي
کله چې له پورې کلي باد راځي
۱۳۸۲کب ۱

***

پوره مو ته دغه ارمان کړې خدایه!
جانان زما ما د جانان کړې خدایه!

((چې مې له تلو ځنې جانان پاتې شي))
شروع ښه شرکنده باران کړې خدایه!

۱۳۸۲کب ۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې یاره! خپل چې دې د ځان کړمه
څه وکړمه څنګه دې جانان کړمه؟

سره هم اثر وربانډې نه کوي
څو که ورله څیرې مې ګرېوان کړمه
۱۳۸۲ مرغومی۱۸

***

د پایزېبونو شور مې خوب وړی دی
زړه کې بل شوي اور مې خوب وړی دی

هسې دې مینه کې بدنام شومه زه
هسې راپورې تور مې خوب وړی دی

زه یمه که ته یې که امیر دی
هر سړی یې زلفو کې اسیر دی

ته چې ورسره یې نو داچا ویل
یاره چې سردار ګڼې فقیر دی

***

څه وکړمه څنګ ؟چې رانه هېر شي یار
تریخ لکه د زهرو شي، ګنده پر شي یار

سره هم نظر رابانډې نه کوي
زه یې در کې پروت یمه او تېر شي یار

۲۱/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مې هر وختې ستا لاره کې دی
دا ځلې بېدمه درته زړه لاره کې

زړګی مې غواړي، خو مجبور یمه زه
چې درته نشم کړی کاته لاره کې

***

میخانې نه، له شرابو او له جامه زندګي
زمونږه شروع کېږي له ماښامه زندګي

یارانو په محفل کې ستا په نوم راباندې وښبل
ما هم کړله قربان د تا له نامه زندګي

۱۳۸۵ لړم ۱۵

یاد

نه مجبوري، نه ناچاري د ښکلو
بې وفایي ده، بیماري د ښکلو

له ما بدتر به شي که ودې کړله
چرته په ژوند کې دلداري د ښکلو
۱۳۸۵ لیندۍ ۲۳

***

ستا د پایزېبو اوازونه یاره
تښتوي سترګو نه خوبونه یاره

شه هغه لاره له ګلونو ډکه
چې ته پرې اخلې قدمونه یاره

۳/۱/۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

څه ګټل دي، څه بایلل دي
زندګي تلل او راتلل دي

له دې دوه شیبو ژوندون نه
یوه نوره غلا کول دي
۱۳۸۵ لړم ۲۵

***

له ګړنګونو غورځېدلی نه یم
خو نه له زړونو نه لوېدلی نه یم

ته خنداګانو باندې مسته نه یې
زه په سرو سترګو ژړېدلی نه یم

یاد

تر سبا پورې غړېږي زما سترګې
لړې هم نه ویدې کېږي زما سترګې

ستا له غمه او له ډېرو شوګیرو نه
یوه ورځې به ړندېږي زما سترګې

***

نن مې بیا په زړه وریږي
یار زما په زړه وریږي

زه به یې خدایږو خو دی
دی مې والله په زړه وریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم ولې مې سندرو ته زړه شوی دی
تا سره مې یاره! نن خبرو ته زړه شوی دی

ګورو به چې دغه پېرزوینه په ما کړي که نه؟
نن مې د یار سرو شونډو شکرو ته زړه شوی دی

***

په ژوند کې صبر انتظار ملګرو
له مانه نه کېږي دا کار ملګرو

ما ورته کله د زړه حال ونه وې
ما ورته ونه کړو اظهار ملګرو

خدایږو ملګرو مېړنی یمه زه
دومره غمو کې چې ژوندی یمه زه

دا چې دې اوس هم انتظار کومه
دا نو رښتیا چې لېونی یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هايکوګاني

زما له مرګه وروسته مه ځه هلته
ځکه د يار له دره خاورې زما
يه د سبا نيسمه! پاکې نه کړې

***

شراب له آره داسې نه وو خراب
يو څه خراب و خلکو وښيل ځکه
وربانديې دغه شانې داغ ولګيد

***

اوس يې نو خوښه ده چې
دل ازاري، که دلداري کوي دا
ما خو مې زړه ورله سرداره ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

تر ګل یې هم بدن نازکه دی خو
زه دې خبرې ته حیران یمه چې
سینه کې زړه یې ثنګ له کاڼي جوړ دی

****

ښه دی چې خوب دې خراب شوی نه دی
ګنې ما ستا د کاله شاته یاره!
بېګا تر ډېره ویر ژړا کړې ده

***

څه چې مزه ده، ده په همدغه ژوند کې
پاتې سر خوږ دی هسې
راځه چې یاره میخانې ته لاړ شو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library